

Adult han

Umiskendelig. Undersiden rent hvid, men små pletter findes i varierende grad på skulderfjer og vingedækkere samt på kropssiderne, og eventuelt også på svingfjerene. Halen helt hvid eller med et enkelt ufuldstændigt tværbånd.

Sorøfuglen

På de to fotos af Sorøfuglen bemærker man, at bugens tværbånd og rygsidens V-formede tegninger er ret brede og derfor karakteristisk for en hun. På ryggen samt skulder- og svingfjer ses en skarpt-skåren sort/hvid bånding og pletning uden udflydende fregnede tegninger (mottling), hvilket er kendetegnende for adult. Nakke og baghals er helt hvid uden den bløde plet af dun, som ses hos yngre fugle. Det hvide hoved uden issepletning er ikke ualmindeligt for en adult hun (Josephson in litt.).

Denne aldersbestemmelse er interessant, da det ikke har været muligt at finde oplysninger om andre adulte fugle i Danmark. Derimod er der samme vinter fundet 2 adulte fugle i det sydlige Sverige (Tyrberg 1990). Man må forvente, at et øget kendskab til kriterierne for alders- og kønsbestemmelse vil vise, at der optræder flere adulte Sneugler i Danmark, end det hidtil har været antaget.

Referencer

- Cramp, S. (red.) 1985: The birds of the Western Palearctic. Vol. IV. – Oxford University Press.
 Delin, H. & L. Svensson 1988: Photographic guide to the birds of Britain and Europe. – Hamlyn.
 Josephson, B. 1980: Ageing and sexing Snowy Owls. – J. Field Ornithol. 51: 149-160.
 Tyrberg, T. 1990: Fågelrapport för 1989. – Vår Fågelvärld 49: 389-428.

Feltbestemmelse af Stor og Lille Stormsvale

PETER LYNGS

Stor og Lille Stormsvale er nu taget helt af Sjældenhedsudvalgets liste. Deres forekomst i danske farvande er ret godt kendt, og arterne har længe kun stået på listen for de indre farvande.

Af de beskrivelser, der er indsendt til SU, fremgår det dog, at danske feltornitologer stadig har visse problemer med bestemmelsen. Så derfor er det måske på sin plads lige at opsummere de vigtigste kendetegn – så man kan være rustet til at tage til Gilbjerg og twitche den Lille, man så længe har manglet på sin DKliste... og det uden at blive mødt med det forfærdelige spørgsmål: "Nåee, er den sendt ind til SU".

Bestemmelse af de to stormsvale er faktisk ret nemt – når man først har lært det. Man skal koncentrere sig om størrelse, flugt og undervingsens farve.

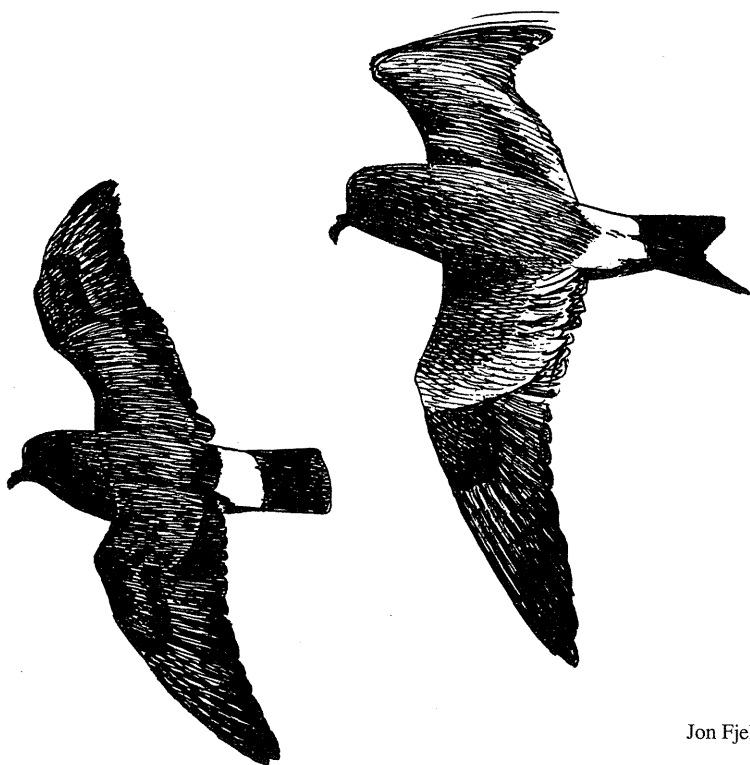
Stor Stormsvale

Længde 21 cm, vingefang 47 cm. Bedste kendetegn er størrelse, uregelmæssig, hoppende flugt og mørk undervinge (hvis den kan ses).

De gængse kendetegn – såsom kløftet hale, mørk streg gennem overgump og lysegråt bånd på øvre vingedækkfjer – kan kun bruges på ret kort af-

Det hvide felt på undervingen af Lille Stormsvale er et af de bedste feltkendetegn. Foto: Arnoud B. van den Berg.

Jon Fjeldså

stand. Under havobs er de nærmest ubrugelige: på en stormsvaler "bag revet" ved Blåvand kan man alligevel aldrig se noget som helst. I øvrigt varierer både det lyse felt på overvingen og stregen gennem overgumpen betydeligt i udstrækning: det lyse felt på overvingen varierer fra blegbrunligt (dvs. næsten ikke til at se) til smukt, velafgrænset lysegråt. Stregen midt gennem gumpen kan hos enkelte fugle være så bred og diffus brunlig, at overgumpen virker nærmest mørk – og hos andre så tynd, at den kan være vanskelig at se (selv på fangne fugle).

Men hvad gør man så? Man bestemmer fuglen på størrelse og flugt.

Stor Stormsvaler er (som navnet så genialt antyder) faktisk meget større end Lille, og har bl.a. 22% større vingefang.

Flugten er meget forskelligt fra Lilles; Stor hopper, skifter retning og hastighed. Så glider den lidt, så hopper den. Den bruger generelt vingerne mindre end Lille. Og den virker udpræget langvinget, spidsvinget og langhalet.

Undervingen er mørk, og netop derfor kan det være svært at erkende; man lægger ikke rigtig mærke til det.

Lille Stormsvaler

Længde 15 cm, vingefang 37 cm. Bedste kendetegn er ringe størrelse, svirrende flugt og hvidt felt på undervingen (der ofte kan ses ret langt væk).

Lille Stormsvales dragt varierer mindre end Stors. Det hvide felt på undervingen er som sagt et af artens bedste dragtkendetegn. Det smalle, lyse bånd på overvingen er hos mange fugle ganske smalt (og dermed umuligt at se, selv på nært hold), og hos nogle ganske få kan det være noget bredere, og danne et diffust lyst område lidt i retning af Stors.

Lille Stormsvaler virker ret kortvinget, korthalet og mere kompakt end Stor. Den lige afskårne hale er ofte svær at erkende. Fødderne rager aldrig ud over halen – og ser man en stormsvaler, hvor fødderne rager ud, er det om at pudse kikkerten – det kunne være en Wilsons.

Flugten er flagermuseagtig, underlig svag og svirrende, afbrudt af korte perioder med glideflugt. Ind imellem tripper den med fødderne i havoverfladen, mens den nærmest hopper på stedet. Lilles flugt minder betydeligt mere om en svirrende Bysvaler end Stors. Og fremfor alt er Lille en ret lille fugl – dér ude over det frådende hav.